

πρώτων ιδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι εἰς τὸν Κ. Τρι-
κούπη διὰ τὰ ὑπεραπτιθῆ τὸ διαβούλευμα τοῦ Παδα-
μικοῦ οἴκου.

ΕΛΠΙΣ. — Βιογραφεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Κ.
Αργυροπούλου τὸν μακαρίτην Κυριακὸν Δομινάνδον ὡς
ὑπὸ τῆς φιλικῆς ἐταιρίας, ὡς καθηγητὴν τοῦ Πανε-
πιστημίου διδάξαντα αὐτόθι ἐπὶ τινὰ ἔτη τὴν φυσικὴν
ἱστορίαν καὶ ὡς ἐφημεριδιογράφον τῆς ὀρθοφρονούσης
πολιτεύσεως.

Ἀναγκάζει τὴν ἐφημερίδα τῆς Αὐγούστης προσ-
ποιεμένην ὅτι ἀγνοεῖ τὰ περὶ διαδοχῆς λεγόμενα καὶ
ἐπιωμένην τὴν Ῥωστίαν καθότι διαβουλεύεται δῆθεν
τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Παναριστικῆς δυναστείας.

— Σήμερον 20 Ὀκτωβρίου ἔφθασεν ἑκτακτος τα-
κτὸς δὲ ἀποκρινήτου ναυλωθέντος ἐξεπίτηδες ἐκ
Ἀργεῖτης φέρων γράμματα πρὸς τὸν Ἀγγλον πρέσβυν
αὐτοῦ δὲ καὶ τοῦ Κ. Τρικούπη πρὸς τὸν ὑπουργόν
τῶν ἐξωτερικῶν. Ἄμα οὗτος ἔλαβε ταῦτα ὑπῆγεν εἰς
τὴν αὐλὴν, ἐπειτα δὲ ἦλθεν εἰς ἐντευξίν αὐτοῦ ὁ πρέσβυς
τῆς Ἀγγλίας, ὅστις παρηγγέλη, ὡς λέγεται, νὰ γνωστο-
ποιήσῃ πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ὅτι ὑπάρχοντος ἐν
ὀνόμαϊ ὑπὸ διάσκεψιν τοῦ περὶ διαδοχῆς ζητήματος
καὶ καλὸν νὰ μὴ γενῇ οἰζόδηποτε ἐπίσημος ἐν Ἀθῇ
ἡ χρηστὴ τῆς οἰκογενειακῆς συνθήκης τῆς 1. Ὀκτω-
βρίου, καὶ ὅτι ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φέρῃ τὸ
ἔκτακτον ἐνώπιον τῶν Βουλῶν θέλουσι διαμαρτυρηθῇ οἱ
ῥήσεις τῶν τριῶν δυνάμεων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Γ Α Λ Λ Ι Α.

Ἰκανὰ δημοτικὰ συμβούλια παρεκινήθησαν παρὰ τῶν
μετῶν νὰ ζητήσωσι τὴν αὐτοκρατορίαν. Παντοῦ
ἐν τῇ τῆς ὁδοποιίας τοῦ ἀνευφημούμενος ὁ Ναπο-
λέων παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἤκουε
εἰς τοῦ αὐτοκράτορος τὸ προστηγόμενον εἰς αὐτὸν ἀπο-
δομένον. Ἰδιαιτέρως ὁμοῦ κατὰ τοῦτο τὸν ἐκολά-
ζοντο ὁ πρόεδρος δημ. Συμβουλίου εἰς τὸν νομόν
ἐν κατωτέρων Πυρηναίων κόμης Ségur Δαγγεζῶ,
ὑποτιθέμενος ὡς φίλος τοῦ Ναπολ. Διότι αὐτὸς ὑπερ-
ῆκε ἄλλων τὸν ἡγάγετο νὰ ὑποχωρήσῃ τέλος πάντων
τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀπεφάτισεν ἄλλοτε τὴν
αὐτοκρατίαν, καθὼς ἤδη ἀποφασίζει διὰ τὸ συμφέρον
αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτοκρατορίαν ὡς κυρίαρχος. Ἀλλὰ δημο-
κρατία καὶ αὐτοκρατορία δὲν ἀντιβαίνουν. Ἐφερε δὲ ὡς
ἐπὶ τὴν εἰρημὸν καὶ τὰ σωζόμενα αὐτὰ εἰσέτι
ῥημάτων ἐκ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐκατονταετηρι-
δος ταύτης, διότι φέρουσιν ἔνθεν μὲν τὴν δημοκρα-
τίαν, ἔνθεν δὲ τοῦ Ναπολέοντος τὸ ὄνομα ὡς αὐτο-
κράτορος. Ὁ δὲ Ναπολέων ἀπαντῶν εἶπε μετὰ τῶν
ἄλλων, ὅτι δὲν θέλει εἶναι εὐτυχὴς πρὶν ἰδῇ καὶ
καταρθώσῃ τὴν συμφιλίωσιν τῶν κομμάτων ὅλων καὶ
τῶν ἐξορίστων τὴν καθόδον.

Ἐκ τῶν τοιούτων προσηγοριῶν ἐνθαδρυνόμενος δῆθεν

ὁ Πρ. Ναπολέων ἀπήντησεν εἰς τὸν Πρόεδ. τοῦ Ἐμποροδι-
κείου Βορδιγάλων καὶ ἐξέφρασε τὰς περὶ αὐτοκρατορίας
ἰδέας του, εἶπε δὲ ὅτι ὡς μὴ ἀνῆκων εἰς τὸ σύστημα
τῶν ἰδεολόγων, ἤξιωθῃ τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης τοῦ
ἔθνους· διὰ τοῦτο ἡ Γαλλία φαίνεται ἐπανερχομένη
εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ φοβίξῃ
ὡς πολέμου σύνθημα, διότι σημαίνει εἰρήνην καὶ συμ-
βιβάζεται μετὰ τὴν ὕλικήν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους·
καὶ ἡ μὲν δόξα κληρονομεῖται, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ πόλεμος·
ἀν δὲ ποτε ἀναγκασθῇ νὰ βασιλεύσῃ σκοπεύει νὰ ἐπι-
χειρήσῃ καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ θεὸς τοῦ κατακτιήσει, ἄλλου
ὁμοῦ εἶδους, τὴν συνδιαλλαγὴν δηλ. τῶν κομμάτων,
τὴν αὐξήσιν τῆς ὑπερθαλασσίου καὶ ἐγχωρίου συκοι-
νωσίας, τὴν δόξαν τῆς θρησκείας, τὴν τελειοποίησιν τοῦ
νέου Βασιλείου τῆς Ἀλγερίας.

— Ἐν τούτοις ὁ Δήμαρχος τοῦ Σέβρ ἀνηγόρευσε
διὰ ψηφίσματος τὸν Ναπολέοντα αὐτοκράτορα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ναπολέων ἐπιστρέψας εἰς Παρισίους
ἐξέδωκε διὰ τοῦ Μηνυτοῦρος τῇ 7 (19) 889 διὰ
τάγμα συγκαλοῦν τὴν Γερουσίαν τῇ 4 Νοεμβρίου διὰ
νὰ συσκεφθῇ, ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη μεταβολῆς τοῦ καθε-
στῶτος πολιτεύματος εἰς αὐτοκρατορίαν· τούτου δὲ
δοθέντος τὸ ψήφισμα τῆς Γερουσίας θέλει υποβληθῇ
εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

— Λέγεται ὅτι ὁ Ναπολέων θέλει προσλάβει καὶ
τὴν προσσηγορίαν Βασιλεὺς τῆς Ἀλγερίας. Ἐν τούτοις
δὲ βεβαιοῦται ὅτι ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἀνε-
χώρησεν ἐκ Παρισίων διὰ νὰ μὴ παρευρεθῇ εἰς τὴν
τελετήν.

— Ὁ Πάπας διὰ τὸ γῆράς του ὑπεσχέθη νὰ ὑπάγῃ
περὶ τὸν Μάιον νὰ στέψῃ τὸν νέον αὐτοκράτορα.

— Ὁ Ἀδὲλ Καδὲρ, ὁ δεῦτερος οὗτος Τουργούρας
τῆς Νουμιδίας, ἐλευθερωθεὶς ἀρ οὐ ὥμοσεν ἐπὶ τοῦ
Κορανίου φίλιαν πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἐστάλη εἰς Κων-
σταντινούπολιν, ὅθεν μέλλει νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Προῦ-
σαν ὡς σταθερὰν διαμονήν του.

— Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν στέψιν του ὁ Ναπολέων
ὑπεσχέθη, ἡ σκοπεύει νὰ περιορίσῃ τὸν στρατὸν εἰς
100,000 μόνον, ὡς ἐχέγγυον τῶν εἰρηνικῶν του προ-
σηγοριῶν.

Α Γ Γ Ι Α.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἀξιωματίων, τὰ
ὅποια εἶχεν ὁ ἀποθανὼν δούξ Βελιγκτῶν, ἦτο καὶ ἡ
ἀρχιγραμματεία τοῦ τῆς Ὁξωνίας Πανεπιστημίου, τῆς
ὁποίας ἐγλίχετο ἐξέφαιτως ὁ ἐνεστὼς πρωθυπουργός
τῆς Ἀγγλίας Lord Derby· ἐπειδὴ δὲ εὐρῆκεν ἀντα-
γωνιστὴν ἐπὶ τὸν Lord Νισουκάστλ συνθηκολόγησε
μετ' αὐτοῦ ὑποσχόμενος νὰ τὸν πέμψῃ γενικὸν ἄρχον-
τα τῶν Ἰνδικῶν κατακτητήτων, ἂν παρητεῖτο, ὅπερ καὶ
συνέβη· ἀλλ' ὁ ἀντιπρόεδρος W. Lak διεμαρτυρήθη
λατινιστὶ κατὰ τῶν γενομένων, μάλιστα ἐν καιρῷ τῶν
διακοπῶν, καὶ ἀνεγνώριζε μὲν τὴν πολιτικὴν ἀξίαν τοῦ
νοεχοιρονομήτου, εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν ὁμοῦ θέσιν τὸν
εὗρισκεν ἀκατάλληλον.

— Αἱ σπουδαῖαι πολιτικαὶ συζητήσεις τοῦ Ἀγ-
γλικοῦ Βουλευτηρίου μόλις θέλουσι ἀρχίσει περὶ τὸ
νέον ἔτος. Ὁ Λόρδος Ρούσσελ ἐνωμένος μετὰ τοῦ